

10

ve levande, och om ur varje korn uppstode en skrivare, och alla dessa skrivare doppade sina pennor i det stora bläckhornet och fortsatte härmed i hundra år, så skulle de likväl icke kunna utskriva hemligheten med kvinnans skönhet. I sanning kvinnoskönheten är en världsgåta. Tag bort den från världen, och universum skall stå kallt, kallt och öde, liksom om den berövats solens strålar.”

Alltsedan trojanska kriget har kvinnoskönheten utgjort en slags framåt drivande kraft, och alltsedan Sulamits och Höga Visans dagar varit den aldrig sinande brunn ur vilken världslitteraturen alltjämt lika flitigt öser. Vad återstode av alla folks och alla tiders litteratur, om icke denna källa närt den, och vad vore den skapande konsten för övrigt, om den ej fått sitt liv genom henne?

Platos djupsinniga filosofi, Fidias bländande bildverk, Petrarkars milda dikter, Dantes sång, som tonar från jorden genom helvetet upp till himlen, Rafaels målade hymner, Shakespeares jättelika kraft och Goethes ljudande visdom, vad vore dessa, om icke kvinnans skönhet funnits.

Men lika litet som en ansenlig förmögenhet eller en tryggad och god ställning kan giva äktenskapet den sanna lyckan, lika litet kan skönheten enbart skapa den. *Man och kvinna skola först och främst räcka till för alla de fordringar, som äktenskapet syftar på och ställer på dem. Först därefter kunna de finna den eftersträfvade lyckan i förbindelsen.*

Äktenskapet har till huvudsyfte att skapa och